

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 31. august 2007
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2007-730-0482
Dok.: AHN40404

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 18 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 16. august 2007.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 18 af 16. august 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb (B 111):

”Ministeren bedes uddybende redegøre for kriteriet for kønsdriftsdæmpende behandling om, at seksualforbryderen har begået gentagen eller meget alvorlig personfarlig sædelighedskriminalitet?”

Svar:

Som jeg redegjorde for under besvarelsen af spørgsmål nr. 4, er kriterierne for, at sædelighedskriminelle tilbydes kønsdriftsdæmpende behandling, at de:

- har begået gentagen eller meget alvorlig personfarlig sædelighedskriminalitet,
- skønnes at være i fare for tilbagefald til lignende kriminalitet og
- vurderes at være personer, hvor en psykoterapeutisk samt anden form for behandling, f.eks. mod narkotika- eller alkoholmisbrug, ikke kan nedsætte risikoen for tilbagefald til ny sædelighedskriminalitet.

Da der er tale om et behandlingstilbud, som kan have nogle alvorlige bivirkninger, skal der være proportionalitet mellem kriminalitetens karakter og de bivirkninger, der kan være forbundet med den medicinske behandling. Derfor er de sædelighedskriminelle, som tilbydes den kønsdriftsdæmpende behandling, typisk idømt lange straffe (ofte tidsbestemt forvaring), hvilket normalt indebærer, at der er tale om personfarlige, recidivtruede sædelighedskriminelle, som tidligere har udstået straffe for sædelighedskriminalitet.

Forud for en beslutning om at tilbyde kønsdriftsdæmpende behandling vil der normalt være en lang observationsperiode. Den lange observationsperiode anvendes til at foretage en grundig vurdering af, om en psykoterapeutisk indsats alene vil kunne anses for at være tilstrækkelig til at imødegå risikoen for tilbagefald til alvorlig sædelighedskriminalitet og til at afgøre, om de pågældende kan tåle behandlingen med de bivirkninger, som typisk følger med. Dette sammenholdt med, at selve behandlingen forudsætter et længerevarende forløb, gør, at der typisk vil være tale om personer idømt lange straffe.

Det er blandt andet en forudsætning, at de, der modtager denne behandling, forinden har givet et skriftligt informeret samtykke til behandlingen, og at de er motiverede for at samarbejde herom. Straffens længde kan i den forbindelse have en betydning for motivationen for at gå i behandling.